

stændigt Bogholderi, men dertil er der saa ikke Andet at sige, end at, naar man optræder med Fordringer om at være en stor Kjøbmand, maa man ogsaa tage Konsekvenserne deraf. Hvad dernæst angaar de andre Forhold, der omtales i Lovforlaget, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg ikke nærer nogenjombhelst Tvivl om, at Reglerne om det fuldstændige Bogholderi maa gjælde for Verellerer- og Bantierforretninger. Skulle de gjælde for nogen, maa de naturligvis gjælde for disse Forretninger. Derimod er jeg ikke rigtig paa det Niene med, om de skulle anvendes f. Ex. overfor Speditionsforretninger. Det er et Forhold, som nu er temmelig gammelbogs. Handelen har i en væsentlig Grad søgt andre Veie, og man anvender nu ikke synderlig Speditionsforretning. En af de mest praktiske Arter af Expedition er den saakaldte Toldspedition, men det er en ganske underordnet Art af Forretninger, til hvis Regnskabsførelse man vistnok ikke kan stille særlige Fordringer, og jeg skal iøvrigt bemærke, at forsaavidt Bedkommende er Speditør i et nogenlunde stort Omfang, vil han altid have andre Forretninger ved Siden af og have Grossererborgerstab, saa at det af den Grund ikke er nødvendigt at stille særlige Fordringer til ham. Jeg kommer derefter til Assuranceforretninger imod Præmie og Assuranceagenter. Jeg skal her bemærke, at jeg tror ikke, at det i og for sig maaste er heldigt at henføre Forhold med Hensyn til Assurance under saadanne Regler som her foreslaaet. Jeg har den Anskuelse, at Assurance har sine egne Regler og nødvendiggjør et eiendommeligt Bogholderi, der er væsentlig forskjelligt fra den egentlige Handelsvirksomhed, men i alt Fald forekommer det mig, at det er en temmelig aparte Sag blot at optage Assuranceforretninger mod Præmie. Meningen hermed maa jo være, at stille disse i Mod sætning til de gjensidige Assuranceforeninger. Det forekommer mig imidlertid, at naar man endelig vil medoptage disse Forhold, kan man ikke opstille en Adskillelse af denne Art. Følgen deraf vilde være, at det store gjensidige Livs- og Brandforsikringselskab „Danmark“, hvis Bogholderi utvivlsomt er ligesaa vel indrettet som Nationalbankens, ikke har nogenjombhelst Pligt til at føre noget Regnskab. Dette kan jo dog utvivlsomt ikke være rigtigt. Og selv

om man vil tage de mangfoldige mindre Assuranceforretninger, som findes rundt om i Landet, lader det sig jo ikke betvivle, at det store indviklede Mellemværende, hvori de staa til en Mængde Menneker, samt de store og vigtige Interesser, som disse Selskaber have at varetage, dog vistnok maa kræve, at der hos dem findes et ordentlig Bogholderi. Endelig kommer saa Assuranceagenterne. Jeg tror ikke, der er nogenjombhelst rimelig Grund til at optage dem. Jeg kan her bemærke, at jeg selv har noget Kjøbskab til disse Forhold. Jeg er Direktør i et af de kjøbenhavnske Brandassurance-Kompagnier, og vi have en Del Agenter rundt omkring i Provindserne. Den Fordring, vi stille til dem, er, at de føre de Bøger, som fra Kompagniets Side tilstilles dem, og at de holde Kompagniets Penge særskilt for sig. Det store Publikum har saare liden Interesse af disse Følks Bogføring, for naar Forsikringen er afsluttet, og de have betalt deres Penge, faae de deres Policier udleverede, og dermed er den Sag for saa vidt færdig. Jeg skal bemærke, at de Følk, som overhovedet paatage sig en saadan Virksomhed, som saare ofte kun er begrændset til en ganske ubetydelig aarlig Indtægt, paa ingen Maade ere i Stand til eller kunne indlade sig paa et saadant stort Bogholderi som foreslaaet. Saa vidt jeg kan skjønne, vil Forholdet efter den nuværende Affattelse være det, at medens det store Selskab „Danmark“ selv ikke er forpligtet til at føre noget Regnskab, er enhver Agent, som det har, maaste ude i en Landsby, og som tilfører dem blot nogle faa Hundrede Kroner Præmie om Aaret, pligtig til at føre et fuldstændigt Regnskab. Jeg skal derefter nævne Skibsrederne. Jeg skal da først bemærke, at for saa vidt saadant Skibs Rhederi drives under et Aktieselskabs Form, vil det i og for sig efter Reglerne under Litra D ikke være nødvendigt at foreskrive Regler særligt for disse Rhederier; de ville da være regnskabspligtige, allerede fordi de ere Aktieselskaber; og jeg er iøvrigt fuldt forvisset om, at de store Dampskibselskaber her i Kjøbenhavn føre et aldeles nøiagtigt og korrekt Regnskab, der opfylder alle mulige Fordringer. Derimod er det mig ingenlunde saaledes klart, hvorvidt man med Hensyn til de mange smaa Partsrhedere, som findes